

Sv. Alberta draudzes ziņas

2017. gada Advents / Kristus Dzimšanas svētki* Nr. 92

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

3. decembrī iesākas Adventa laiks, kas šogad ir ļoti īss – pilnas trīs nedēļas. Adventa pirmās svētdienas Evaņģēlijā dzirdam vārdus: “**Esiet nomodā, jo jūs nezināt kad pienāks laiks, ... jo jūs nezināt, kad atnāks nama kungs**” (salīdzināšanai: Mt 13, 33.35). Varbūt gribas domāt, ka Baznīca un pats Kungs grib

mūs pabiedēt, lai mēs Adventa laikā būtu rāmāki un klusāki, lai mūsu sirdis būtu mierīgas un lai vēlāk mēs klausītos klusās un liriskās Ziemassvētku dziesmas. Taču nē, Svētā Māte Baznīca patiešām mūs gatavo otrreizējai Kristus atnākšanai, kas var notikt jau šonakt. Lai mūsu sirdis nebūtu gausas no ēšanas un dzeršanas vai no pārmērīgām rūpēm par dāvanām, tā zaudējot īsto Ziemassvētku prieku. Bet kā izdzīvot Adventa laiku? Vai kaut kā īpaši mērdēties, gavējot un neizrādot prieku? Nē! Advents ir laiks, kurā cilvēks ir aicināts ieklausīties praviešu vārdos. Tāpat arī saņemt mierinājumu savās grūtībās un pieņemt iespēju drīzai Kunga atnākšanai. To mēs lasām 2. Adventa svētdienā: “**Gatavojiet Kunga ceļu, dariet taisnas Viņa takas!**” Bet varbūt mēs joprojām esam kā kaprīzi bērni, uz kuriem attiecas

Evaņģēlija vārdi: **“Mēs jums stabulējam, bet jūs nedejojāt; mēs dziedājam raudu dziesmas, bet jūs nesērojāt (Mt 11,16).”** Apustulis Pāvils trešajā Adventē mums atgādina: **“Brāļi, vienmēr esiet priecīgi! Nemitīgi lūdzieties! Par visu esiet pateicīgi, jo tāda ir Dieva griba Jēzū Kristū attiecībā uz jums.”** Lūk, tā ir patiesa Adventa laika mērdēšanās, vai ne?

Visbeidzot: Kad mēs esam gatavi Kungu uzņemt savās mājās? Tad, kad esam sadzirdējuši vēsti: **”dariat taisnu Kunga ceļu”** – tas nozīmē, kad esam uzkāpuši uz atgriešanās ceļa no egoisma, no izdabāšanas sev, no liekulības un divkosības, un farizejiskuma, kas ir likumu un priekšrakstu izpildīšana saviem spēkiem, ar inteliģenci, bez ticības. **“Kādā veidā mēs to varam sasniegt?”**, kāds jautās. Uz to mums varētu atbildēt Adventa laika patrons sv. Jā-

nis Kristītājs: **“Es jūs kristīju ar ūdeni. Bet nāks tas, kurš ir spēcīgāks par mani... Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un Uguni.”** Tāpēc lai sirsnīgi lūdzam Dievam šo gaismu, šo Uguni, lai varētu izmainīt savu dzīvi. Pats Kungums parādīs ceļu un mēs iemantosim mieru, prieku un pašātvību, jo zināsim, ka Dievs mūs nav pametis un kopā ar Mariju - pazemīgo Kunga kalponi dzirdēsim: **”Svētais Gars nāks pār tevi, un Visaugstā spēks tevi apēnos. Tāpēc arī Svētais, kas piedzims, tiks saukts par Dieva Dēlu.”**

Novēlu, lai kopā ar Vis-svētāko Jaunavu Mariju un ar svēto Jāzepu mēs līdzīgi kā Betlēmes ganiņi sirds vienkāršībā un pazemībā spētu uzņemt Pestītāju mūsu draudzē, mūsu ģimenēs un kopienās.

Dieva žēlastībām bagātus

Ziemassvētkus novēlot,
prāvests Krišjānis Dambergs

Kā pavadām Adventa laiku?

Vakari kļūst garāki, un tumsa iestājas arvien agrāk, vairāk sajūtams ziemas aukstums. Tā ir zīme, ka sākas Adventa laiks. Vārds *adventus* latīņu valodā nozīmē ‘atnākšana’. Adventa laiks ik

gadus sākas novembra beigās vai decembra sākumā. Pirmā Adventa svētdiena ir tā, kura ir tuvāk 30. novembrim – svētā apustuļa Andreja svētku dienai. Šajā liturģiskajā laikā Baznīca sv.

Mises lasījumos bieži izmanto pravieša Isaja grāmatu, kurā daudz runāts par Kunga Dienas atnākšanu vai par Pēdējo Tiesu, jo Adventa galvenais mērķis ir sagatavoties otrreizējai Kunga atnākšanai.

Evaņģēliju lasījumos tiek uzsvērtā nepieciešamība palikt nomodā, lai pienācīgi sagaidītu Kungu. Šajā laikā Baznīca atgādina lielākā no praviešiem – Jāņa Kristītāja aicinājumu “iztaisnot dzīves ceļus”. Katrs no mums pazīst savus grēkus un trūkumus, un Adventa laikā jācenšas padomāt: vai esam gatavi, ja Kristus nāktu šajā acurklī? Ja nē, kas mums būtu jādara, lai tādi būtu? No kādiem trūkumiem un ļauniem ieradumiem jāatbrīvojas? Kādus labus darbus jāizdara?

Advents ir arī sagatavošanās laiks Kristus Dzimšanas svētkiem. Šķiet, ka tie ir paši mīļākie svētki tautā. 25. decembrī sveiksim Bērniņu Jēzu Betlēmes siltē, bet pagaidām steigsimies uz rorātu sv. Misēm, kuras īpaši tiek veltītas Vissvētākās Jaunavas Marijas godam. Šajās sv. Misēs Marijas klātbūtni simbolizē baltā rorātu svece, kura tiek dedzināta uz altāra. Marija vislabāk palīdzēs sagatavoties Jēzus Dzimšanas svētkiem, jo Viņa ir tā, kura pirmā gaidīja savu Dēlu. Adventa laikā centīsimies sagatavot Bērnām Jēzum pienācī-

gu mājokli savās sirdīs.

Izdarīsim visu, lai mūsu sirdīs būtu mājīgāk un siltāk nekā kādreiz Betlēmes stallītī. Lai darbi, kurus veicam, ir kā gandarījums Bērnām Jēzum, kas pasargātu Viņu no grēka jūras un neticības aukstuma.

Advents ir grēksūdzes laiks. Gaidot svētkus, uzkopjam māju, rūpējamies par eglītes rotāšanu, gādājam dāvanas, bet vai aizmirsīsim par mūsu dvēseļu mazgāšanu no grēku netīrumiem? Cik skumīgi svētkos ir tad, kad lūpas pašas neapzināti atkārtoti poļu Ziemassvētku dziesmas vārdus: “...nebija vietas Tev Betlēme...”. Ja dvēselē valda grēks, tad patiešām Jēzum tur nav vietas.

Adventa laiks ir arī laiks, kurā redzam svešus ieradumus – Kristus Dzimšanas svētki tiek pārvērsti par tirdzniecības svētkiem, par preču noieta palielināšanas laiku. Reklāmas kampaņas sākas gandrīz tūlīt

pēc Visu Svēto dienas. Tiek mēģināts iegāvēt, ka prieks un laime iespējami tikai tad, ja ir nopirkta dažādas preces un dāvanas, svētku reliģiskā nozīme tiek atstāta novārtā. Nav nekā ļauna, ja zem svētku eglītes atrodam kādu dāvanu, bet jāatceras, ka tā ir tikai svētku piedeva. Galvenais šajos svētkos, tāpat kā jebkuros citos, ir Kungs Jēzus Kristus. Cilvēks nekad nebūs laimīgs, pat ja tiktu “apbērts” ar daudzām dāvanām, bet Jēzus sirdī nebūtu. Materiālās lietas drīz sāk garlaikot un sirdī iestājas tukšums. Lai šis Adventa laiks katram no mums ir pienācīgas sagatavošanās

laiks Kunga otrreizējai atnākšanai. Šajā lietā mums palīdzēs Dievmāte, kura pati reiz gaidīja atnākam savu Dēlu, bet vajadzīga arī mūsu pašu griba.

“Vai tu tici, ka Dievs ir piedzimis Betlēmes silītē?

Bēdas Tev, ja nav piedzimis Tevī!”

Ar šādiem vārdiem mūs uzrunā kāds dzejnieks.

Avots: Adam Martyna, Nasze przezywanie adwentu, pch24.pl

Tulkoja Viktors Petrovskis

Svētā Alberta svētki Rīgas Sv. Alberta draudzē

Ātriem soļiem ir aizsteigusies vasara, kas vieniem asociējas ar atvaļinājumu, brīvdienām, citiem ar svētceļojumu laiku. Pamazām zelta rudens zaudējis savas košās krāsas un dabā dominē pelēkbālie toņi. Rīgas Sv. Alberta draudzei novembris vienmēr paliek atmiņā ar tās aizbildņa Alberta Lielā svētkiem un arhibīskapa vizitācijām. Baznīcas doktors bīskaps Alberts vienmēr ir izraisījis sajūsmu par plašajām zināšanām dabaszinātnēs, filozofijā, teoloģijā. Viņam nebija nekādu šķēršļu apvienot zinātni ar Baznīcas mācību, caur zināšanām un uzticīgo kalpo-

šanu kļūstot par Baznīcas Svēto. Viņa vispusīgo zināšanu un svētuma slava, kas apvienota ar iemantoto personisko cieņu un priesteru amatu, cēlā priekšzīme visiem rāda, ka starp ticību un zinātni, starp patiesību un vispārējo labumu, starp dziļu mācību un svētumu nav ne mazākās pretrunas, bet gan visciešākais sakars.

Arī šogad, 12.novembrī, Rīgas Sv Alberta draudzē tās aizbildņa Alberta Lielā svētku svinības bija apvienotas ar arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča vizitāciju, kuras laikā varēja saņemt Iestiprināšanas Sakramentu. Sakot uzrunu Sv. Alberta

draudzei, arhibīskaps aicināja uztvert šo apmākušos un lietaino dienu caur pozitīvo prizmu, lietu pielīdzinot Dieva žēlastībai, kura ielīs ticīgo dvēselēs dievkalpojuma laikā.

Uzsākot sprediķi pēc Evaņģēlija fragmenta par gudrajām un negudrajām līgavām (Mt 25, 1-13), Zbigņevs Stankevičs atgādināja par draudzes aizbildņa Svētā Alberta plašajām zināšanām, kuram svētas dzīves gudrība apvienojās ar gudrību labā nozīmē, ko dod zinātne, piemētiņot, ka Baznīcas uzdevums ir sludināt gudrību, kas nāk no augšienes, šķīstu un labvēlīgu, kas netiesā, bet pamāca. Bet lai gudrība varētu iemānot katru cilvēka sirdī, būtu nepieciešams cilvēka iekšējais godīgums, atsaucība, bez ārējās izlikšanās. Viņš salīdzināja eļļu, kas dod gaismu jaunavu lampām, ar dievišķo gudrību un darvu, kas bez gaismas dod dūmus un smaku, ar ļaunā gudrību caur skaudību, nenovīdību un cilvēku tiesāšanu. Arhibīskaps mudināja katram vēlēties saņemt gudrību no Dieva, bet lai to varētu realizēt, vispirms vajadzētu nostāties Dieva priekšā visā patiesībā, atbrīvojoties no grēka, piemēram, izmantojot Gandarīšanas Sakramentu, kā otru soli iesakot alkas pēc dievišķās gudrības un tad jau šī gudrība pati nāks iemānot sakārtotā mājoklī. Analizējot

lasījumu, Zbigņevs Stankevičs skaidroja, ka eļļu vēl var pielīdzināt ticībai, labajiem darbiem, atgriešanās augļiem, tiem tikumiem, kurus ir izstrādājuši dzīve, sekojot Jēzum Kristum, un kurus nevar paņemt no citiem vai nopirkt tirgū. Tādējādi gudrs ir tas cilvēks, kas nevis izrādās ar ārējām lietām vai gudrību, bet tas, kurš gādājis par eļļu lampām - kurš skatās uz savu dzīvi kā Dieva dāvanu. Viņš uzsvēra, ka Jēzus Kristus ir Pestītājs, kurš ne tikai atbrīvo cilvēku no ļaunuma tā dvēselē, bet arī dziedina no fiziskā ļaunuma – no slimībām, atdodot cilvēkiem viņu cieņu, no kā var saprast, ka Dievs dod orientāciju cilvēku dzīvēs un izgaismo to jēgu, bet zinātne bez Dievišķās gudrības nenes svētību un tika salīdzināta ar džinu, kas izlaists no pudeles, cenšoties pārkāpt Dieva noteiktās robežas un radīt visu, ko iespējams, neņemot vērā, ka tas var būt kaitīgs cilvēkam.

uzvarēt un tikai tad, ja sarunu biedram ir interese turpināt sarunu, sludināt Evaņģēliju. Zbignevs Stankevičs salīdzināja Iestiprināšanas Sakramentu ar talentu, ko Jēzus līdzībā stāsta Evaņģēlijā, cerot, ka talents tiks pavairots nevis norakts zemē, un šodien iestiprinātie šo talentu ir saņēmuši

Pēc sprediķa visiem, kas bija vēlējušies un izgājuši speciālo apmācību, bija iespējams pieņemt Iestiprināšanas Sakramentu. Ar roku uzlikšanu un vieglu uzsitienu pa vaigu iestiprināmie tika ievadīti jaunā dzīves posmā. Arhibīskaps atgādināja visiem klātesošajiem, ka saņemot Dieva dāvanas, tās uzliek arī pienākumus, jo Baznīca netika radīta tikai viņas pašas dēļ, bet Debesu Valstības dēļ un iestiprināmie tiek iestiprināti, lai varētu nest Labo Vēsti, lai izplatītu Dieva Valstību pasaulē. Viņš atgādināja, ka izplatīt Dieva Valstību pasaulē nozīmē, pirmkārt, rūpēties par savas dvēseles iekšieni, atbildību par savu ģimeni, vīru, sievu, bērniem un tad, cik tālu vēl atļauj resurss, dot kristīgās dzīves liecību, kurā vispirms būtu vēlams liecināt par Dieva darbiem savā dzīvē: ko pārveidojis, no kā ļāvis atteikties, kādas atkarības

un var likt lietā dažādos virzienos arī šajā pašā draudzē, vai nu kalpojot par ministrantiem, dziedot korī, pievienojoties dažādām kopienām, piemēram, Neokatehumenālajam ceļam, kurš aktīvi evaņģelizē gan Lieldienu laikā, gan citos periodos. Šajā kopienā kristieši ir atvērti dzīvībai, par ko liecina viņu ģimeņu kuplais bērnu pulciņš, kurus var redzēt arī šajā Misē piekalpojot vai solu rindās. Tāpat var pievienoties Marijas leģionam, vai sludināt Evaņģēliju caur žēlsirdības darbiem *Caritas* grupā, citiem vārdiem sakot, atrodot savu nišu Dieva Valstības izplatīšanas misijā.

Mises noslēgumā draudzes prāvests un tās locekļi pateicās arhibīskapam par vizitāciju, par stiprinājumu ticībā un eļļas krājumu - mīlestības papildinājumu draudzes locekļu eļļas lampiņās, lai viņi apgaismotu savus ceļus pie Dieva.

Romualds Beļavskis

Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas sv. Alberta Romas katoļu baznīcā
2017./ 2018.gadā

- 24.decembris, svētdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas svētku Vigīlijas Sv. Mise** – 18⁰⁰ un **Ganiņu sv. Mise** - 23⁰⁰
- 25.decembris, pirmdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas lielle svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰(krievu val.) un 18⁰⁰
- 26.decembris, otrdiena – **Sv. Stefana, pirmmocekļa, svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰ un 18⁰⁰
- 27.decembris, trešdiena - **Sv. apustuļa un evaņģēlista Jāņa svētki**
(*sv. Jāņa godam, vīna un sulu svētīšana*)
Svētās Mises: 8⁰⁰ un 18⁰⁰
- 28.decembris, ceturtdiena – **Sv. Nevainīgo Bērniņu, mocekļu, svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ un 18⁰⁰
- 31.decembris, svētdiena - **Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰ (krievu val.) un 18⁰⁰
- 1.janvāris**, pirmdiena - **Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes, lielle svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰ un 18⁰⁰
- 6.janvāris**, sestdiena – **Kunga Epifānija - Lielle svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰ un 18⁰⁰ (**Kunga kristīšanas sv. Mise**)
- 7.janvāris**, svētdiena – **Kunga kristīšana.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰ (krievu val.) un 18⁰⁰

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese: *Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002*

Draudzes kancelejas mob.: **2 707 46 76**

Liturģiskais Kalendārs

3.decembris, svētdiena – Adventa I svētdiena. Sākas jaunais liturģiskais gads.

8.decembris, piektdiena – **Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgā Ieņemšana, lieli svētki**. Sv. Mises notiek plkst.: **8:00, 11:00 un 18:00**.

Adventa laikā darbdienās un sestdienās Svētā Mise plkst. 8:00 tiek celebrēta kā **Rorātmise Dievmātes godam**.

Adventa svētdienās pie draudzes grāmatu galda vai darbdienās draudzes sakristejā var iegādāties **oblātes Ziemassvētku vigīlijai mājās**.

Baznīca atvērta:
Pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45; **un piektdienās:** 7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:00;
svētdienās: 6:30 – 19:00;
obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Vissvētākā Sakramenta adorācija:
Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:
Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap

tālr.: **2 677 56 79**

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*